

Kaj Hermanson
Silloin ennen
maalaiseläinlääkäri muistelee

Kaj Hermanson

Silloin ennen
– maalaiseläinlääkäri muistelee

© Kaj Hermanson 2023

ISBN: 978-951-56-8213-0

Kuvat: Kaj ja Terhi Hermanson sekä Pekka Järvinen

Taitto: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa,
Helsinki

Kaj Hermanson

Silloin ennen

– maalaiseläinlääkäri muistelee

Esipuhe toiseen painokseen

On kulunut 10 vuotta oheisen kirjani julkaisusta. Tämä painos on toki sama kuin aiemminkin, menneet tapahtumat eivät muutu mihinkään. Nykymaailma sen sijaan muuttuu kiihtyvällä vauhdilla; ilmasto ei kestä elämäntyyliämme, tietokoneistuminen etenee, suuren aggressiivisen maan pienenä naapurina yritämme hakea turvaa muista länsimaista.

Oma elämäni mullistui, kun Anjani kuoli runsaat kolme vuotta sitten. Itse muutin palvelutaloon, ensin kevyttä apua ja sitten ympäri-vuorokautista hoivaa tarjoavaan. Keho rapistuu niin kuin oikein ja luonnollista on, mutta mieleni ja muistini ovat ennallaan. Minulla on paljon aikaa muistella pitkää elämääni ja sen monia tapahtumia. Lapsuuden muistot ovat edelleen eläviä ja tuntuu kuin eläinlääkäriajoistani olisi vain hetki.

Helsingissä juhannuksen aikaan 2023

Kaj Hermanson

Lukijalle

Olen vuodesta 1998 alkaen kirjoittanut kertomuksia eVa-lehteen (Eläinlääkäri ja vapaa-aika) tunnuksella ”Siihen aikaan kun....”. Kertomukset on nyt muokattu kirjaksi, jonka kustantajaksi on lupautunut Recallmed. Kirjaan on liitetty mukaan myös pari kirjoitustani kahdesta muusta julkaisusta.

Ottaessaan käteensä eläinlääkärin kirjoittaman kirjan lukija olettaa, että kirjassa kerrotaan eläimistä tai eläinlääkinnästä. Olen pahoillani, jos tuotan pettymyksen. En ole aina pysynyt lestissäni. Menneitä aikoja muistellessani kerron myös ihmisistä. En myöskään malta olla kuvaamatta tämän kirjan sivuilla joitakin lapsuudenaikaisia tapahtumia. Tapahtumat ovat tosia, mielikuvitusta en ole juuri käyttänyt lukuun ottamatta eräiden nimien muuttamista.

Ilman tyttärieni Terhin ja Elinan aktiivisuutta en olisi saanut toimeksi tätä teosta. Terhi pani työn alulle ja hoiti yhteydet kustantajaan, ja molemmat ovat editoineet tekstiä ja hoitaneet oikoluvun.

Vaimoni Anja on kärsivällisesti kestänyt minun hermoiluani, kun avuttomana ja osaamattomana olen yrittänyt perehtyä tietokoneen tekstinkäsittelyn saloihin.

Minä olen tästä lähihistorian kirjoittamisesta saanut paljon iloa ja elämänsisältöä. Toivon, että myös lukija voisi kokea jotakin samantapaista.

Helsingissä elokuussa 2012
Kaj Hermanson

Sisällys

Esipuhe toiseen painokseen.....	5
Lukijalle.....	7
Velentuomat	11
Lapsuusaikoja	18
Ensimmäinen koirakokemukseni	18
Ammatinvalinta	27
Eläimiä, eläimiä	27
Täyttä elämää.....	45
Ensivaikutelmia	52
Kunnaneläinlääkärin viranhoito 50 vuotta sitten	57
Elettiinpä ennenkin	64
Mennyt maailma	70
Praktiikkamatkojen vaikeuksia.....	75
Koivurannan antibioottipoika.....	81
Läsipääörin tarina– työhevosten aikakauden loppu	85
Haapio	94
Kiveliön kansaa	100
Kartanoelämää	109
Hannulan talon vaiheita.....	116
Koirat.....	121
Lahjakkuutta salomailla	130

Kaj Hermanson työskenteli eläinlääkärinä Pohjois-Satakunnassa 1960-luvun alusta 1990-luvulle. Tuohon aikaan osui suuri murroskausi, jota Hermanson seurasi ruohonjuuritasolta. Pienillä karjatilastoilla pidettiin muutamia maataislehmiä. Lisäksi oli sikoja, lampaita ja tietysti hevonen, se viimeinen, josta ei millään olisi haluttu luopua. Eläinlääkärin työhön sisältyi vastoinkäymisiä ja iloisia yllätyksiä, mutta joskus jo meno potilaan luokse oli oma lukunsa. Autolla pääsi alkuun, loppumatka tehtiin kävellen, potkukelkalla, veneellä, traktorilla, hevosella ja reellä. Mutta sitten tehovaatimukset, tekniikka ja liiketalouden säännöt alkoivat muuttaa maaseutua. Pikkuhiljaa erikoistuttiin maito- ja sikatiloiksi, suuret tilat korvasivat pienet, maanviljelijöistä tuli maatalousyrittäjiä.

Hermanson kertoo kirjassaan tapahtumia työuransa varrelta. Näkökulma on maalaiselämää, maalaisia ja heidän eläimiään arvostaneen eläinlääkärin. Kirja käsittelee todellisia tapahtumia lämmenhenkisesti ja maaseudun ihmisten ahkeruutta kunnioittaen. Se sisältää myös häivähdyksen haikeutta. Sen kuvaamaa maailmaahan ei enää ole, vaikka aikaa ei vielä ole kulunut kovin paljon. Asiat ovat teknisesti paremmin kuin silloin ennen, mutta mahtaako elämä kokonaisuudessaan sittenkään olla parempaa.

